Romulus Lucian - "Moartea- extrasenzorial" -

Ma uitam la televizorul portabil dar nu vedeam nimic. Era doar fum si tipete. Pentru o fractiune de secunda am vazut un picior care acoperi întreg ecranul apoi disparu în fum. Ma întorsesem cu fata spre soldatul de lânga mine si-l întrebasem:
- Unde este miscarea? întrebai eu cu gândul la piciorul care acoperise ecranul, fara sa fiu atent la exprimare.
- Acolo, nu o vezi? raspunse el care îmi arata fumul si tipetele. Ma uitam în continuare dar nu vedeam acum decât resturile unei cladiri care explodase omorând sute de oameni. Iar aruncase inamicul o bomba asupra orasului. Distrusese una dintre cele mai importante cladiri. Trebuia împreuna cu grupul meu sa aparam o astfel de cladire, pâna era distrusa de o bomba, lucru de care nu o puteam apara.
Veni un ordin ca trebuie sa începem construirea unui zid de saci cu nisip. Urma sa fim atacati de inamic care vroia sa cucereasca cladirea de caramida rosie. O cladire ca oricare alta, de vreo 12 etaje si veche. Nu intrasem niciodata în ea si nici nu stiam ce rol ocupa aceasta cladire în razboi ca si rolul meu deasemenea. Începusem sa descarc sacii cu nisip si sa-i asez paralel cu zidul la zece metri de acesta. Oprisem televizorul si-l urcasem în cabina camionului.
Dupa câteva ore de descarcat saci si asezat în jurul cladirii împreuna cu ceilalti soldati, colegul meu se duse la camion si adusese televizorul portabil. Îl puse pe saci cu spatele la cladire si spuse:
- Sa vezi acum miscare! zise el râzând. Ma uitam pe televizor si nu vedeam nimic. Auzem sunetul rachetei care se freaca cu aerul dar nu-i dadeam atentie. Lovi cladirea aruncând zeci de tone de moloz asupra soldatilor si oamenilor care se aflau în zona. Pe televizor era fum, oameni care tipau si bucati din perete care cadeau. La un moment dat am vazut piciorul. Era negru, se vedea clar. Am ridicat ochii si am încremenit. Cladirea care explodase se afla în fata mea. Peretele se surpa si oameni tipau dar nu era fum sau moloz care sa cada. Peretele cladiri cadea ca si când un joc de piese se desfacea fara sa provoace praf. Ecranul televizorului era acoperit de fum iar în jurul lui nu era nici un pic. Nu era nici un pic de fum dar cu toatea astea oameni erau îngroziti, iar piciorul... era o femeie, putin mai înalta decât cladirea si era îmbracata în negru. Statea cu spatele la mine. Iesise din locul unde ar fi trebuit sa aiba loc explozia. Ma întorsesem cu fata spre soldatul care adusese televizorul dar acesta tipa si era îngrozit ca inamicul aruncase o bomba si distrusese cladirea. Tipa ca fumul îi arde ochii. Îmi întorsesem fata spre femeia în negru care se uita la oameni. Femeia era fumul pe care îl vedea toata lumea. Femeia era moartea. Întelesesem ideea a ceea ce însemna...